

UUT'T OLDE VODDEN

Van d'heerdplate tut de boozem
Was de wand toë achter tvuur
Bezete met viefduums tegeltjes,
Olderwets; bunt noe gek duur!
Zo glad, ie heeln tmakkluk schone
En tzol ok slim mooi lieken,
Aardugge prentjes ston'n drop
Door koj met plezier nò kiekien.
Möllen, huûze, ok weln putte,
Vake eteikende in blauwe kleur,
Ok stellen vier tegels samen
Wel us zon afbeelding veur.
Dee tegels bleven altied mooi,
Konnen ok tegen warmte vant
vuur,
De geteikende prentjes waarn
Beschermd onder nlòage glazuur.
Allene drèk achter ut vuur,
Zo heb ze ut altied edòan,
Rech-op dus veur de tegels
Zol'n ièzeren scherm door stòan.

Dee tegels waarn een gemak
Dat zol iederéne wetten
Noa de greütte van de tegels
Maakten ze de dinge um te metten.
nTegel wás en bleeft vief duum
Zoln neet krimpen of zwellen,
Doornoa koj alles uut rek'nen
En op mòtte de boel bestellen.
Op'n letjen koj dee mòte zet'n
Deur't òver de tegels te hol'n,
Dan koj tmòdtletjen gebruiken

Ai'téén of ander metten wol'n.

Nee, 'nduumstok hadn ze neet
Das'ndink veurn timmerman
Zon keerl zol met strépe reknen
nStrépe das een millimeter dan.
Dee von zich secuuder asn smid
En as e had 'nslechte luúm
Zeïè wels: „Een smids-strépe
Dat is een olde duüm!”
Ze mèet noe nièt meer met tegels,
Toch ging ut toë ok goêd,
Iederéne wis vrögger wel
Elf duum dat was een voët.
tSpròakgebruuk in mennug huus,
Wat ok noew nog wel snit
Was: ie hoëf minder nauw te wèèn
Ast bòven zeuven voët door zit!
Zeuven voët of wel twee meter
Dat is al taamluk hoge,
En wat toor dan bòven zit
Lòp neet meer zo int ooge!

Drieënvieftug olde duúmen
Dat waarn en bunt twee èlle
Moor met grote getaln reknen
Wodn veur de meesten 'nkwelle!
Moor alle mòaten koj nòreknen
Met de tegels an de heerd
Zó kwammen ze dr altied uut
Zon tegel-mòte was vòlle weerd.

De dinge in en an ut huus

Koj nòa de mòte van tegels met'n
Zon letje met de tegelmòate
Koj ok tussen-mòten op zet'n.
Buutenshuus en op ut land
Doorveur waarn weer andre
wetten
Kwam'n gin tegels an te pas
Door koj ok letjes wel vegetten.

Veertien mòdøl veertien trad,
Zo wisse wiej al as kind,
Wiej neumden zon stuk land
Hier altied dan een spint.
Ai iets minder grote pas nam,
Ai neet stik nmeter kon trèèn
Mos iej iets meer rekkenen,
Most vieftien bij vieftien wèèn
Honderd bieje honderd trad
Dat was precies een bunder,
Dee dinge kennen ze uut de kop
En zo sloégen ze gin blunder.
Vieftug spint ginge in'n bunder,
Op schole leern z'al òver àre
Moor al dee niejughed
Vonnen ze toch neet ut ware.

De greütte van de akkers
Neumden ze ok met scheppels
zòad
Met dee noëw wat gekke moaten
Wissen ze toë wel road!

Ome Jehan